

Sygn. akt III W 1458/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy III Wydział Karny w Wałbrzychu w składzie:

Przewodniczący – SSR Paweł Augustowski

Protokolant – Ewa Modlińska

Przy udziale A. P. z Komendy Miejskiej Policji w W.

po rozpoznaniu w dniach 12.02.2015r. i 16.03.2015r.

sprawy: K. S.

syna: J. i T. z domu S.

urodzonego: (...) r. Ś.

obwinionego o to, że:

w dniu 30 października 2014 r. w miejscowości W. woj. (...) około godz. 9.00 na ul. (...) kierował samochodem marki a. nr rej (...) i na odcinku drogi o dopuszczalnej prędkości 50 km/h poruszał się z prędkością 80 km/h

tj. o wykroczenie z art. 92a kw

I. Obwinionego K. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 92a kw i za czyn ten na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę grzywny w wysokości 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych);

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane koszty postępowania w kwocie 100 zł (sto złotych) oraz kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem opłaty.

III W 1458/14

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego materiału dowodowego ustalono następujący stan faktyczny

W dniu 30 października 2014 r. patrol policji mierzył prędkość pojazdów w W. przy ul. (...). Funkcjonariusz używał laserowego miernika prędkości U.. Nie ma możliwości, by miernik ten wskazał prędkość innego pojazdu. Używa się go, nakierowując wiązkę lasera na konkretny pojazd. Był homologowany. Policjant zauważył, że obwiniony prowadząc samochód wyprzedza z lewej strony. Namierzył pojazd obwinionego A. (...). Pomiar wykazał prędkość 80 km/h w miejscu, gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h.

dowody:

zeznania T. W. - k. 20

zeznania J. K. -k. 20-21

świadcstwo legalizacji - k. 26

notatka - k. 3

K. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że to nie jego pojazd był mierzony, a poza tym, że policjant nie miał stosownego przeszkolenia, tzn. miał, ale nie z tego typu mierników, że urządzenie nie było dopuszczone do użytkowania itp. itd...

dowód:

wyjaśnienia- k. 19

Sąd zważył ponadto, co następuje

Stan faktyczny ustalono w oparciu o nie budzące wątpliwości dowody w postaci zeznań świadków, notatki dokumentującej użycie urządzenia i wynik pomiaru oraz świadectwo homologacji. Wszystkie te dowody są ze sobą zgodne i nawzajem się uzupełniają. Wskazują niewątpliwie na to, że obwiniony tego dnia jechał samochodem przekraczając dopuszczalną prędkość. Wynik użycia laserowego miernika prędkości oraz zeznania policjantów o sposobie jego użycia, tzn. o tym, że używa się go nakierowując wiązkę lasera na konkretny pojazd, bez możliwości pomyłki, przekonują o zasadności oskarżenia.

Obwiniony zaprzecza swemu sprawstwu powołując na swą obronę wszystko, co możliwe, tzn. że to nie on jechał samochodem, któremu zmierzono prędkość, że laser nie był legalizowany, że policjant nie miał przeszkolenia w zakresie tego konkretnego urządzenia itd - wszystko to, co można sobie wymyśleć, by uniknąć odpowiedzialności za wykroczenie. Oczywiście wyjaśnienia te nie są prawdziwe, a zostały przygotowane jedynie na uniknięcie odpowiedzialności.

Obwiniony popełnił wykroczenie z art. 92a kw., tzn. przekroczył w danym miejscu na drodze obowiązującą prędkość administracyjną w terenie zabudowanym - 50 km/h, jadąc z prędkością 80 km/h. Jest to wykroczenie błahе, dlatego też kara grzywny ma mieć przede wszystkim cel wychowawczy i zapobiegawczy, a nie restrykcyjny, dlatego też orzeczono symboliczną karę 250 zł grzywny.

O kosztach orzeczono po myśli art. 118 kpsw.